

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

12 Liliu[m] forensium multitudine[m] abrogare.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](#)

diuersi generis animalia sociantur, quām diuersē
linguē homines.

SIGNVM XII.

LITIVM FORENSIVM MVLTITV- Lites foren-
sines abrogare, & ad forense studium, ro-
ses minnere.

strāq; pauciores admittere.

Anno Christi 1573. Carolus IX. Gallie Rex si-
stenda (testa Belli foretio in hisf. Gall.) no-
varum litium prurigini, seu, ut litium nascentiū
fibras sensim circumcidet, in Gallia vestigal
iudicariū excogitauit, vt quicunq; litem intē-
deret, vel ordiretur; dependeret, ac deponeret in
Regium Fiscum duos aureos; recipiendos, si iure
litigasse indicatus esset: sī aliter, (sī perperā,)
mitiendos, & relinquendos. Sic & Romanis ve-
stigal iudicariū erat impositum. Suet. cap. 40.
Chilonis praeceptum erat: AEris alieni, atq; litis
miseriam fac effugias. Et Cic. scribit ad Atticum:
Nihil viro bono magis conuenire potest, quām
esse à ciuilibus controuersijs. Experientia autē
docet in illa Rep. esse maximas factiones, vbi nu-
merof; tuib; Iuristarum viuunt: isti enim dulci-
ore lucri deliniti, aureos montes venantur &
cupiunt, & haud absimiles sunt Byzantino illi O-
torio, qui interrogatus: Qualis Byzantijs lex es?
Qualem ego volo, respondit: adeò varias ex-
cogitant legum interpretationes. Quare fuci, &
vulures, (Iuristæ,) à præsepibus arcendi sunt, ne
faeos exhaustiant.

Gothobus II. Sueonum & Gothorum Rex sta-
tar, vt omnes controuersiæ prius ad arbitrium
optimorum virorum, qui in dissidentium ter-
ritorio inueniebantur, componerentur, quām

R r 2

ad

ad aliquod iudicium deueniretur, recte enim summa ius, summaque iudicia summa esse iniuriam, nisi bonorum virorum arbitrio præueniantur. Neque volebat properandus ad mercenariam illam luri prudentiam, quæ in nobis blandè insinuat, & tanquam merita offerenti sese turpiter prostituit, quæ facilius seminarat, quæ ciuem cōtra ciuem armas quætarum litium & seditionum in Rep. casu. Recte ille de I.C. Illud genus hominum, quæ lienis litibus vicitant, quæsticulose, abiecta na stultitia colligunt, mihi certe suspechit. *Vide Ioan. Mag. lib. 8. c. 38.*

3. Litigandi studium minuendum est, ne legi fundata ciuitas, legibus eveneratur. Licens permulta præclarè legibus sunt constituta, at men lureconsultorum ingenij corrupti, & depravantur. (*Plin. Paneg. Cie. pro M. C.* Et incredibile dictu est, quæ celæ abusuum magno litium stamine & subtegmine causit idque in longè maximam singulorum eorum. Pragmatici certè lites expeditas longius rebus ambagibus reddunt sinuolas. Hoc confidit *Iulius Cæsar* ius ciuale statuerat ad centum redigere, atque ex immensa diffusione copia optima quæque & necessaria in paucos libros conferre: (*Suet. cap. 41.*) quod non post seculis præstiti Iustinius imp. anno Christi 531. Ferunt & Ciceronem id ipsum exceptam Gell. lib. 1. c. 22. citat eius librum de iure in arte redigendo.

*Zafius 30.
etatis anno
Iuri operam
dare cepit.*

4. *Vespasianus*, quæ longas litium series colles forte elegit, per quos iudicia Cœtum uirilium bus peragendis vix suffectura litigantur.

videbatur, extra ordinem dijudicarent, redige-
re atque ad breuissimum numerum. *Suet. c. 10.*

1. Quoniam multi I.C. ob infanum lucrum ini-
quas caussas subtiliter palliant, ut Sophocles lo-
quitur, indeque non raro fit, ut clientes accisis in
foro facultatibus solum misere verrere, atque ad
rapinas & artes illicitas lese conuertere cogan-
tur, quod lacunam rei familiaris ilorum fallacijs
faciat explere possint, *Galeacius Mediolan.* Dux,
cum aliquoties audisset de vafro quodam Caus-
dico, qui lites ferere, & satas producere, atque a-
lere etiam in liquido iure posset, hominem ad se
accitum sic affatur: *Debeo pastori meo centum au-
tos: non lubet soluere, tu ecquid tueri me in iure,*
& rem protollere potes? Annuit largiter. At fraudis
sic confessum, verbis prius increpitum, laqueo
publice necari iussit. Qui enim non obest, cum
potest, iniuriæ tam est in vitio, quam qui facit: &
rest in Damasi Rescripto: Non caret scrupulo
societas occultæ, qui manifesto facinori desinit
obnire. c. qui potest 23. q. 3. *Cic. i. de Offic. Lipsius.*
in Exempl. Pol. t.

6. Ammianus Marcellianus ait: lib. 30. Cum re-
gè procedut indicia, delubra sunt æquitatis: cum
depravata, fouæ fallaces & cæcæ, in quas si cap-
tus ceciderit quisquam, non nisi per multa exhi-
biti lustra, ad vsque ipsæ modullæ exuctus. Reclè
ergo Ludouicus XI. *Gallia. Rex totis viribus in hoc*
incubuit, ut optimis legibus Gallia constitvere-
tur, & litium forensium tollerentur tricæ & am-
bagies. *Comineus lib. 9.*

7. Lapidandum est Statutum Potaatum, ne con-
juncti vel affines in contiouersijs iudices alios
eleant, quam arbitros, coram quibus vadimonto

citati, ex æquo & bono res terminetur, vide
Antonium Blancum l. C. Pataunum.

Cùm multi I. C. vt quæstum colligant vbi-
num, & segetem auream, multas ferant literas
possumus ipsorum opera carere? Rep. In Po-
nonia viuebant olim sine Iuris Interpretatione
non tamen sine Iure. Nam simpliciter & brevi-
de, ex antiquis moribus, & paucis quibuslibet
bus Pannonijs illis, non Romanis, res iudicari
imò diffensiones suorum ciuij faciliè compre-
bāt. Et quemadmodū de Seruio Sulpicio mer-
cero, tollere controuer sias malebant, quād
stituere. In comitatū Beatricis Ferdinandus
Neapolitani filiæ, quæ illinc missa fuit regina
Marthiæ Coruino Regi, venerunt lureconsulti
liquet, qui barbarū (vt ipſi dicebāt) mores
vultus & superciliorū fastidio aspernari,
rictate sua facile perfecerunt, vt homines
simplices illorum se sapientia cōcredentes
perunt illi formulas prescribere, quibus em-
tendum, quibus respondendum, atque empe-
dum, dies legitimos notare, iudici quoq; aliis
assignare quod diceret, ne muta esset per
Breui tempore, vbi nulla prius erant literas
vidiss̄es feruere litibus, controuer sias, pen-
ibus, repetitionibus, exceptionibus, compen-
nationibus, procrastinationibus. Quod natu-
rantum & tam subiti cùm animadvertissem
mines prudētores, ad Regem res eft delata
re percognita Iureconsultos illos continuo
ni finibus iussit excedere, & omnia in priu-
morem reuocari: sedata est statim tempora
tanquam si nulli v̄eti fuissent. Lud. Viues deca-
sis corrupt. artium lib. 7.